

ΤΑ ΠΑΝΗΓΥΡΙΑ

Παλιά τα πανηγύρια είχαν, κυρίως εμπορικό χαρακτήρα, γι' αυτό και τα αποκαλούσαν εμποροπανήγυρη. Βέβαια και ο θρησκευτικός χαρακτήρας κατείχε πρωτεύουσα θέση.

Έτσι λοιπόν, ανάλογα στον κάθε τόπο με το πότε γιόρταζε η εκκλησία του χωριού ή σε προκαθορισμένες ημερομηνίες, γινόταν η εμποροπανήγυρη σε επίκαιρα σημεία της περιοχής, που προσφέρονταν εδαφικά και οδικά στον ευρύτερο χώρο. Στο πανηγύρι συμμετείχε ολόκληρο το χωριό, με ιδιαίτερη χαρά. Ήταν μια ευκαιρία να ξεχάσουν τα βάσανα μιας ολόκληρης κοπιαστικής χρονιάς. Σ' αυτό το πανηγύρι, έκαναν έντονη την παρουσία τους οι νέοι του χωριού, που γάμπριζαν.

Έπιναν κρασί ή ούζο με μεζέδες, όχι της προκοπής. Η μπύρα ήταν άγνωστη - μα κάτι τέτοιο ήταν ακατανόητο για χωριά.. Διψούσε ο κόσμος για μουσική και χορό. Πώς να ικανοποιηθεί; Οι ευκαιρίες παρουσιάζονταν μόνο το καλοκαίρι στα πανηγύρια.

Ρόλο έπαιζε και η εποχή, για να διαθέτουν τα απαραίτητα χρήματα αυτοί που θα επισκέπτονταν το παζάρι. Πάλι, ανάλογα τον πληθυσμό και την αξία του κάθε πανηγυριού, ήταν και η διάρκεια του, που συνήθως κυμαινόταν από 3 ως και 8 ημέρες.

Στο χωριό μας το Πεταλίδι το πανηγύρι γινόταν στις 14 Σεπτέμβρη, του Σταυρού. Ήταν η κατάλληλη εποχή γιατί είχαν τελειώσει οι καλοκαιρινές εργασίες, η συγκομιδή των σύκων, της σταφίδας και των αμπελιών, είχαν πουλήσει την παραγωγή και είχαν χρήματα για να ψωνίσουν και να διασκεδάσουν.

Τότε η πλατεία γέμιζε παράγκες από μικροπωλητές και μπορούσες να βρεις τα πάντα, παιχνίδια, ρούχα, χρηστικά σκεύη. Το πανηγύρι κρατούσε σχεδόν μία εβδομάδα. Στο πανηγύρι του Πεταλιδίου κατέβαιναν συνήθως με τα ζώα τους γιατί δεν υπήρχαν άλλα μεταφορικά μέσα και από τα γύρω χωριά για να ψωνίσουν και να διασκεδάσουν.

Παράλληλα για να διασκεδάσει ο κόσμος έφερναν τα λεγόμενα μπουζούκια. Στον παραλιακό χώρο έκλειναν μία περιοχή με ελαιόπανα, έφτιαχναν και μία πρόχειρη ξύλινη σκηνή για την ορχήστρα και διασκεδάζαν μέχρι το πρωί πολλές φορές δεν ήτανε μόνο μία ορχήστρα αλλά μπορούσε και δυο και τρεις.

Στην αδιαμόρφωτη τότε περιοχή μέχρι το φάρο έπαιρνε μέρος ή ζωοπανηγυρης. Από τα γύρω χωριά αλλά και από το Πεταλίδι κατέβαιναν με τα ζώα τους όσοι ήθελαν να πουλήσουν ή να ανταλλάξουν κάποιο ζώο. Συνήθως αυτό που πουλούσαν αν ήταν άλογο ή γαϊδούρι του έβαζαν μία όρθια βέργα στο σαμάρι. Οι ιδιοκτήτες των ζώων όσες μέρες παρέμεναν στο πανηγύρι κοιμόντουσαν εκεί δίπλα στα ζώα τους είτε γιατί ήταν από διπλανά χωριά είτε για το φόβο κλοπής. Ήταν ένα σπουδαίο γεγονός για μικρούς και μεγάλους.

Γίνονταν σ' αυτά εμπορικές συναλλαγές μεγάλης έκτασης. Έμποροι, από τα μεγάλα αστικά κέντρα, φτάνανε εκεί με την πλούσιαπραμάτεια τους. Εκτός όμως από το μεγάλο εμπόριο σε παντός είδους αγαθά, όπως σε τρόφιμα, υφάσματα, είδη υπόδησης, γεωργικά εργαλεία, σαμάρια, ψαθιά κ.ά., γινόταν και μεγάλες συναλλαγές αγοραπωλησίας ζώων. Μεγάλη ζήτηση είχαν τα μουλάρια, που γεννιόντουσαν από τη διασταύρωση του γαϊδάρου με τη φοράδα ή αλόγου με γαϊδούρα, γιατί τα ζώα αυτά είναι μεγάλης αντοχής και δεν δυσκολεύονται σε δύσβατους δρόμους. Πολύ διαδεδομένες ήταν και οι τράμπες, που έκαναν εκείνη την εποχή, με τα ζώα.

Εδώ εύρισκε ο καθένας ό,τι ήθελε και σε τιμές συμφέρουσες. Τράμπες γίνονταν τότε, εκτός από τα ζώα, και στα υπόλοιπα προϊόντα, μιας και χρήματα δεν υπήρχαν εύκολα.

